

„Dobro, le poglej!“ pravi sestra. Salomon gre k ulnjaku; a kmalu se vrne v pesti imajoč nekoliko čebelic, katere izpusti v sobi. Letajoče čebelice so samó na prave cvetice sedale, a ne na ponarejene. Zdaj je Salomon lehko pokazal sestri, katera cvetica je prava in katera ponarejena, ne da bi se bil katere dotaknil ali jo povohal. S tem pa je kralj Salomon tudi pokazal, da je vender on le še modrejši nego li njegova sestra.

J. S.—a.

Prirodopisno-natoroznansko polje.

Naše domače živali.

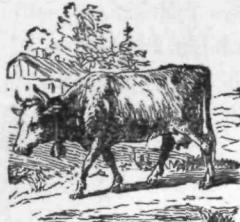
Konj je najlepša in najmočnejša domača žival. Tenek in skočen je, da ga je veselje gledati. Glavo ima podolgasto, na vratu nosi veliko grivo, ki ga dela lepega in ponosnega. Čelo ima visoko in pločato, oči žive, ušesi kratki in koničasti, prsi široke, noge visoke in tenke, močne in skočne. S kopitom ob zemljo bije, da podkev iskre kuje ob trdem kremenu. Hrbet ima lepo zalit in dolg rep. Gladko kožo mu pokriva gosta, kratka in svetla dlaka. Konj dobro pozna svojega gospodarja, rad k njemu teče, liže ga in rezgetá od veselja. Razume besedo voznikovo in se po njej ravná. Konji imajo dlako različne barve. Po barvi dlake se imenujejo: belec, sivec, plavec, kostanjevec, rjavec, vranec, lisec itd. Konj vleče voz, kočijo in saní. Imamo ga tudi za ježo. Zeló koristna žival je. Tudi se lehko nauči skakati, na zadnjih nogah statí, plesati in drugih umétnosti; naučljiv je. Konjem dajemo travo, senó in oves. Otroci treba, da se čuvajo konj, ker radi baenejo in udarijo s kopitom. Hudobni konji tudi ugriznejo. Mlademu konju pravimo žrebé. Otroci radi gledajo žrebička, majhen in lep konjiček je, ki vedno veselo skače.

Osel je mnogo manjši od konja. Ima dolgi ušesi, ozke prsi, napet trebuh in koščato hrbitišče. Čez hrbet in pleči nosi črn križ. Vrat ima kratek z majheno grivo, glavo široko in mesnato, oči razmagnene, na konci repa ima čop. Dlako ima sivo ali rujavo. Osel je dober tovornik in jako zadovoljna žival. Suho listje, osat in druga osorna zelišča so njegova navadna hrana. Kožo ima močno in debelo, ki nam daje zategljivo úsnije za prevleko na bobnih. Oslu pravimo, da riga. Njegov glas nam ni všeč. Pred osli se je treba tudi varovati; zviti so in prekanjeni, bijó in grizejo radi. Pravijo, da je osel tudi dober vremenski prorok. Ako se valja ter veselo sem ter tjá skače, naznanja, da bodemo imeli lepo vreme, ako se pa na stran vleče, ušesi špiči in se ob plot drgne, nastalo bode skôraj grdo vreme. — Osliček je tako živahna in vesela žival; rad skače in se igra ter pozdravlja vsakega osla.

Krava je najkoristnejša domača žival. Glavo ima debelejšo kakor konj,

in na glavi dva votla rogova. Pokrita je s kratko dlako, ki je različne barve. Gobec ima širok, gol in moker s širokimi odprtimi smrčki. Ima široke prsi in kratek vrat. Krava ima štiri noge in na vsakej nogi po dva velika parklja, po katerih hodi. Krave imamo v hlevu zaradi dobrega mleka. Iz mleka se nareja sir in surovo maslo ali puter. Mleko je najboljša in najzdravejša hrana za otroke. Slabi in bolelni otroci, ki uživajo samo mleko, ozdravijo kmalu. Krava nam daje dobro in okusno meso, loj za sveče in kožo za úsnije. Iz rogov se izdelujejo različne stvari, recimo; glavniki, rožene žlice, gumbi, nožne platnice itd. Ni je živali, od katere bi imeli toliko dobrega, kakor od krave. Kravam pokladamo travo, deteljo, senó in slamo. Posebno rade imajo surovo ali kuhanjo korenje. Kadar se krava do sitega najé, rada se vleže in prežvekuje. Tudi krava pozna svojega pastirja in ga rada sluša, kadar jo zavrača.

Ovca je mirna, pohlevna in krotka domača žival. Glavo ima suho, nos iz-

bočen in velike oči. Rep je čopast, kratek ali dolg. Truplo je pokrito z volno. Tudi ovca pozna svojega pastirja, rada ga ima in sluša na vsako besedo. — Po leti gonimo ovce na pašo, a po zimi je krmimo v hlevih. Ovca nam daje meso, mleko in volno. Ovčje meso, posebno pečeno, je jako dobra in okusna jed. Iz ovčjega mleka se dela okusen sir, iz loja se vlivajo sveče, iz volne se pa predó, pletó in tkó vsakovrstne pletenine in tkanine. Iz ustrojene kože — irhovine — se delajo mehke rokavice in druge stvari. Krzno se rabi za kožuhne in kučme. Mladi ovci pravimo jagnje.

Koza je čveteronogata domača žival. Ima brado in dva kakor srp nazaj

zavita rogova. Noge ima tenke, rep kratek in dolgo kocasto dlako. Koza obira najraje mlada zelišča, drevesca in grmovje po gorah in skalovji. Zato ni koz pasti po gozdih, kder je mladovje. Posebno mrtva je na sol. S soljó jo lahko spraviš, kamor koli hočeš. Koza nam daje meso in mleko, iz katerega se nareja maslo in sir. Kozja koža je močna in strojarji jo ustrojijo za irhaste hlače; pa tudi mehove, rokavice in druge stvari delajo iz nje. Koza je jako priljubljena domača žival, ki se nahaja malo ne po vsej zemlji. — Mladi kozlički so mile, prijetne, burkaste in zeló kratkočasne živalce, ki mej seboj rade šale uganjajo, igrajo se, skačejo in lazijo k višku.

I. T.

